SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 3368

Warszawa, 9 listopada 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 33 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt uchwały:

- w sprawie ustanowienia dnia 7 maja Ogólnopolskim Dniem Zdrowia Prokreacyjnego.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem uchwały upoważniamy Panią Poseł Karinę Annę Bosak.

(-) Karina Anna Bosak; (-) Krzysztof Bosak; (-) Bronisław Foltyn; (-) Sławomir Mentzen; (-) Krzysztof Mulawa; (-) Bartłomiej Pejo; (-) Grzegorz Płaczek; (-) Michał Połuboczek; (-) Tomasz Rzymkowski; (-) Krzysztof Szymański; (-) Krzysztof Tuduj; (-) Witold Tumanowicz; (-) Michał Wawer; (-) Ryszard Wilk; (-) Przemysław Wipler; (-) Andrzej Tomasz Zapałowski.

Projekt

U C H W A Ł A S E J M U

R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

z dnia …

w sprawie ustanowienia dnia 7 maja Ogólnopolskim Dniem Zdrowia Prokreacyjnego

Zdrowie prokreacyjne stanowi integralną część zdrowia kobiety i mężczyzny, zgodnie z definicją, po raz pierwszy sformułowaną w 2016 roku w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 2016 r. w sprawie Narodowego Programu Zdrowia na lata 2016–2020, obejmuje zagadnienia pokwitania i przekwitania, płodności i niepłodności, planowania rodziny, zdrowia podczas ciąży, porodu i połogu, nowotworów narządów płciowych i piersi. W przekonaniu, że rzetelna edukacja, oraz dobra profilaktyka i odpowiednio wcześnie podjęta diagnostyka zaburzeń zdrowia prokreacyjnego zasługują na szczególną uwagę, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustanawia dzień 7 maja Ogólnopolskim Dniem Zdrowia Prokreacyjnego.

Troska o zdrowie prokreacyjne powinna towarzyszyć człowiekowi na wszystkich etapach życia. Wymaga to upowszechniania wiedzy o fizjologii dojrzewania i płodności, promowania zdrowego stylu życia oraz zapewniania szerokiego dostępu do rozpoznawania i leczenia zaburzeń zdrowia prokreacyjnego. Istotne znaczenie ma również troska o zdrowie prokreacyjne, zdrowie psychiczne, o dobre relacje międzyludzkie oraz wsparcie kobiet w okresie ciąży, po porodzie i w okresie okołomenopauzalnym.

Celem ustanowienia Ogólnopolskiego Dnia Zdrowia Prokreacyjnego jest zwiększenie świadomości społecznej, rozwijanie umiejętności troski o własne zdrowie prokreacyjne oraz zachęcanie do korzystania z profesjonalnej pomocy. Szczególne znaczenie mają - dostosowana do wieku - edukacja dzieci i młodzieży, wspieranie rodziców w rozmowach o dojrzewaniu, a także upowszechnianie wiedzy o płodności kobiet i mężczyzn oraz umiejętności dostrzegania objawów niepokojących i wymagających konsultacji medycznej. Troska o zdrowie prokreacyjne warunkuje stan zdrowia Polaków, zachowanie ciągłości biologicznej narodu i dobre zdrowie następnych pokoleń, a także przyczynia się do poprawy wskaźników demograficznych.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej podkreśla potrzebę skoordynowanej, opartej na aktualnej wiedzy medycznej opieki nad osobami i parami doświadczającymi zaburzeń zdrowia

prokreacyjnego, w szczególności trudności z poczęciem dziecka. Opieka ta powinna uwzględniać dogłębną diagnostykę, rozpoznanie i leczenie przyczyn zaburzeń płodności, a także pomoc psychologiczną w poszanowaniu godności i świadomych decyzji pacjentów.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej zachęca instytucje publiczne, samorządy, podmioty lecznicze, uczelnie, środowiska edukacyjne i organizacje społeczne do współpracy na rzecz zdrowia prokreacyjnego oraz do podejmowania ogólnopolskich i lokalnych działań informacyjnych, edukacyjnych i profilaktycznych, z uwzględnieniem potrzeb osób o utrudnionym dostępie do specjalistycznej opieki.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wyraża przekonanie, że Ogólnopolski Dzień Zdrowia Prokreacyjnego stanie się impulsem do budowania trwałej współpracy środowisk zaangażowanych w troskę o zdrowie prokreacyjne kobiet, mężczyzn i rodzin, a zarazem będzie kontynuacją działań na rzecz profilaktyki zdrowotnej, której szczególne znaczenie Sejm podkreślił, ustanawiając rok 2026 Rokiem Profilaktyki Zdrowotnej.

Uznając potrzebę zwiększania świadomości społecznej, rozwijania profilaktyki oraz tworzenia przestrzeni do rzetelnej rozmowy o zdrowiu prokreacyjnym obecnych i przyszłych pokoleń Polaków, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustanawia dzień 7 maja Ogólnopolskim Dniem Zdrowia Prokreacyjnego.

KONFEDERACJA
WOLNOŚĆ I NIEPODLEGŁOŚĆ

UZASADNIENIE

Potrzeba i cel podjęcia uchwały

Projekt uchwały ustanawiający dzień 7 maja Ogólnopolskim Dniem Zdrowia Prokreacyjnego, ma na celu zwrócenie uwagi na potrzebę łączenia edukacji, poradnictwa, profilaktyki, diagnostyki i leczenia w trosce o zdrowie prokreacyjne. Ma służyć budowaniu wiedzy i kształtowaniu postaw pozwalających świadomie troszczyć się o zdrowie na kolejnych etapach życia.

Proponowana uchwała stanowi rozwinięcie kierunku działań wyznaczonego uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 26 września 2025 r. w sprawie ustanowienia roku 2026 Rokiem Profilaktyki Zdrowotnej (M.P. poz. 1069). Zwraca szczególną uwagę na zdrowie prokreacyjne jako istotny obszar zdrowia publicznego, w którym kluczowe znaczenie ma łączenie profilaktyki i codziennych nawyków prozdrowotnych z rzetelną edukacją, wczesnym rozpoznawaniem zaburzeń zdrowia prokreacyjnego oraz dostępem do profesjonalnej diagnostyki i opieki medycznej.

Znaczenie proponowanej daty

Wybór 7 maja na Ogólnopolski Dzień Zdrowia Prokreacyjnego ma szczególne znaczenie symboliczne. Tego dnia, w 1896 roku, urodziła się Stanisława Leszczyńska - polska położna, która jako więźniarka niemieckiego nazistowskiego obozu koncentracyjnego Auschwitz-Birkenau, z niezwykłym poświęceniem otaczała opieką więźniarki - kobiety ciężarne i rodzące oraz ich dzieci. Jej postawa pozostaje świadectwem odpowiedzialności za życie i zdrowie matki oraz dziecka, a także godności i etyki zawodu medycznego.

Ustanowienie dnia 7 maja Ogólnopolskim Dniem Zdrowia Prokreacyjnego, będzie wyrazem odpowiedzialności za zdrowie obecnych i przyszłych pokoleń oraz zachętą do podejmowania trwałych działań na rzecz profilaktyki i ochrony zdrowia prokreacyjnego.

Edukacja i wsparcie na kolejnych etapach życia

Ważnym celem inicjatywy jest promowanie edukacji w zakresie zdrowia prokreacyjnego, dostosowanej do wieku i potrzeb odbiorców. W przypadku dzieci i młodzieży powinna ona obejmować wiedzę o zmianach zachodzących w okresie dojrzewania, kształtowanie szacunku do własnego ciała, rozwijanie odpowiedzialności za zdrowie oraz umiejętność rozpoznawania niepokojących objawów i poszukiwania profesjonalnej pomocy. Istotne jest również wspieranie rodziców i wychowawców w prowadzeniu otwartych, spokojnych i rzeczowych rozmów oraz zapewnienie im dostępu do rzetelnych materiałów edukacyjnych.

Edukacja osób dorosłych powinna obejmować wiedzę o fizjologii płodności kobiet i mężczyzn, przygotowaniu do poczęcia dziecka i ciąży, zdrowiu w okresie poporodowym oraz zmianach związanych z wiekiem, w tym menopauzą. Szczególne znaczenie ma profilaktyka i wczesne rozpoznawanie zaburzeń hormonalnych i metabolicznych, chorób układu moczowo-płciowego i nowotworowych, a także troska o zdrowie psychiczne. Ważnym elementem edukacji powinno być również podkreślanie roli prawidłowego odżywiania, aktywności fizycznej i snu w zachowaniu zdrowia.

Współpraca i dostęp do opieki

Ustanowienie Ogólnopolskiego Dnia Zdrowia Prokreacyjnego ma sprzyjać zacieśnianiu współpracy środowisk medycznych i edukacyjnych oraz rozwojowi wielospecjalistycznej opieki nad zdrowiem prokreacyjnym. Szczególnie istotne jest tworzenie zespołów lekarzy, położnych, pielęgniarek, psychologów, dietetyków, fizjoterapeutów i edukatorów, współpracujących w ramach poradni zdrowia prokreacyjnego. Ważne jest jasne określenie kompetencji poszczególnych specjalistów oraz powiązanie edukacji i poradnictwa z dostępem do profesjonalnej diagnostyki i leczenia. Szczególną uwagę należy poświęcić mieszkańcom mniejszych miejscowości oraz osobom napotykającym bariery finansowe, informacyjne i komunikacyjne.

Opieka nad osobami doświadczającymi trudności prokreacyjnych powinna uwzględniać oboje partnerów, ich potrzeby zdrowotne i emocjonalne oraz zapewniać dostęp do rzetelnej informacji, diagnostyki i leczenia. Istotne jest przy tym poszanowanie godności każdej osoby oraz jej prawa do podejmowania świadomych decyzji dotyczących własnego zdrowia.

Przewidywane skutki uchwały

Oczekiwanym efektem ustanowienia Ogólnopolskiego Dnia Zdrowia Prokreacyjnego jest zwiększenie świadomości społecznej w zakresie profilaktyki zaburzeń zdrowia prokreacyjnego, rozwój współpracy środowisk medycznych, naukowych, edukacyjnych i społecznych oraz inspirowanie do organizowania wykładów, warsztatów, kampanii informacyjnych. Inicjatywa może również sprzyjać rozpoznawaniu potrzeb zdrowotnych społeczeństwa, wymianie dobrych praktyk oraz upowszechnianiu skutecznych rozwiązań w zakresie profilaktyki, diagnostyki i leczenia.

W obliczu wyzwań demograficznych, przed którymi stoi Polska, szczególnego znaczenia nabierają działania wspierające zdrowie prokreacyjne kobiet i mężczyzn, w tym wczesne rozpoznawanie i leczenie zaburzeń płodności. Poprawa dostępu do rzetelnej wiedzy i odpowiedniej opieki medycznej może wspierać osoby i pary w realizacji ich planów rodzicielskich, stanowiąc jednocześnie ważny element długofalowej troski o zdrowie społeczeństwa i tworzenia polityk państwa.

Uchwała ma charakter okolicznościowy i deklaratywny. Nie zmienia obowiązujących przepisów, nie tworzy nowych świadczeń gwarantowanych ani obowiązków finansowych i sama w sobie nie powoduje bezpośrednich wydatków z budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Ewentualne działania podejmowane w związku z obchodami będą wymagały odrębnych decyzji organizacyjnych i finansowych właściwych podmiotów.

Poparcie społeczne

Komitet inicjatywny

W skład komitetu inicjatywy wchodzą: adwokat i poseł na Sejm RP Karina Bosak, lek. Natalia Suszczewicz, , dr n. med. i n. o zdr. Ewa Ślizień-Kuczapska, lek. Aleksandra Baryła, dr hab. n. med. prof. UMŁ Joanna Smyczyńska, dr hab. n. med. prof. UR Bogdan Obrzut, dr hab. n. med. prof. CMKP Radosław Maksym, dr inż. Agnieszka Chrobak, mgr Mirosława Szymaniak, mgr Mariola Sienkiewicz, mgr Ewa Jurczyk, mgr Małgorzata Bechler, mgr Anna Las-Opolska, mgr Olga Cyganek, mgr Monika Brożek.

Do komitetu inicjującego powstanie projektu należą również Polskie Towarzystwo Zdrowia Prokreacyjnego i Leczenia Niepłodności, Polskie Stowarzyszenie Nauczycieli Naturalnego Planowania Rodziny, Instytut Naturalnego Planowania Rodziny według metody prof. dr. n. med. Josefa Roetzera, Fundacja „W Trosce o Płodność" im. Św. Jana Pawła II.

Podmioty popierające projekt

Swoje poparcie dla projektu zadeklarowały następujące organizacje społeczne: Fundacja MaterCare Poland, Fundacja Evangelium Vitae, Stowarzyszenie Pamięci Położnej Stanisławy Leszczyńskiej, Stowarzyszenie Edukacji w Rodzinie, Fundacja Muzyczna Przystań, Fundacja Logo Przestrzeń, Fundacja Ster na Miłość, Homo Homini im. Karola de Foucauld, Fundacja Instytut Nadziei, Instytut Profilaktyki Zintegrowanej (IPZIN), Stowarzyszenie IRIS Instytut Rozwoju Inicjatyw Społecznych, Fundacja „Źródło Radości" im. X. Piotra Mazura, Stowarzyszenie Katechetów Świeckich, Fundacja Wychowanie i Profilaktyka im. Jana Pawła II.

Swoje poparcie wyraził również Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.